

Dos quarts de vuit del matí. Camí de l'Hospital Provincial de Castelló, prenc nota mental d'un home alt, repentinat i estirat, amb posat de maniquí dins d'un trage gris amb corbata verda. Contempla fixament el seu gos, concentradíssim a escorporar-se (el gos, no l'amo) a la soca d'una agònica palmera de la ciutat. Endormiscat encara, cabdelle estranyes sensacions i idees per enquadrar aquest bodegó insuls que presencie, amalgama d'elegància i dejecció, com a llòbrec emblema de la negació de la lluita de classes o de la imminent desaparició del [Fons de Garantia de Dipòsits](#), exhaurit a cops de rescat [[saqueig](#)] bancari... Quina cobertura tindran ara els nostres dipòsits? No cap. Inert, el gos del maniquí té la mirada dels cadàvers, buida i freda, a l'infinit esbatanada. La visió dura cinc passes meues, però arribe encara a comprovar la resurrecció del cadellet que, alleujat, mou la cua. Heus? Com Rajoy després d'un [retall](#). Camí de l'hospital, pense en una altra ponada: m'inspeccione el dit que tinc inflammat des de fa mesos, que em fa mal des de fa mesos, que em té de baixa des de fa mesos, i que m'han hagut de suturar per segona volta, aquesta en un quiròfan. Calcule inútilment el que encara em queda d'una rehabilitació que, a diari, em fa gairebé plorar de dolor. Em vaig prometre que, si més no, deixaria ben anotada la negligència del metge inepte -i barat, probablement, per a la Generalitat- de l'Hospital General de Castelló que va ometre l'ecografia, que va sargir aquest dit meu de manera superficial i que, per dins, tenia el [tendó central seccionat](#). A la sala de rehabilitació, mentre espere el fisio, el *wifi* de l'hospital em permet llegir que «[la Iglesia católica no sufre recortes](#)». De puta mare, em dic. Em mire desdenyosament les cicatrius del dit sempre tumefacte i em pregunte quanta serà la morfina que, dues plantes més amunt, deixaran de rebre o hauran d'implorar els malalts de càncer. És en eixe moment que s'han esvanit els meus dubtes: els ciutadans estem del tot legitimats per a l'[acció directa](#) si el governants continuen indiferents i inconseqüents amb els crits de dolor.